

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.729/2011/6.szám

A Kúria a dr. Bartus Ildikó ügyvéd (....által képviselt felperes neve (.....) felperesnek, az Orosz V. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Orosz V. Sándor ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen piacfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perében a Fővárosi Bíróság 2010. december 3. napján kelt 2.K.35.037/2009/14. számú ítélete ellen előterjesztett fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla által 2011. június 8. napján kelt 4.Kf.27.112/2011/7. számú ítélet ellen az alperes által 21. sorszámmal előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.112/2011/7.számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részét a per fő tárgya tekintetében - a Fővárosi Bíróság 2.K. 35.037/2009/14. számú ítéletére is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és az alperes/2009. számú határozata 2. pontját megváltoztatja akként, hogy a felperes „a részvények megvásárlásának jogellenessége miatt köteles intézkedni a jogszerű állapot helyreállítása iránt, és erről tájékoztatnia kell az alperest”, ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a pénz és az értékpapír-forgalomra kiterjedő vizsgálatot folytatott le a felperesnél 2008. június 7-től 2009. április 29-ig tartó időszakra.

Az alperes a vizsgálat eredményeként 2009. szeptember 28-án hozott J-IV/B-70/2009. számú határozatában kötelezte a felperest, hogy „a

vezető tisztségviselők díjazására vonatkozó jogszabályokat a jövőben tartsa be" (1.pont), „az ...Nyrt. részvényei megvásárlásának semmissége miatt intézkedjen az eredeti állapot helyreállítása iránt, és erről tájékoztassa a Felügyeletet" (2.pont), „2008. október 1-től visszamenőleg vizsgálja felül a nyilvántartását végző társaságoknak kifizetett díjat, az esetleges túlfizetést követelje vissza, és intézkedéséről a Felügyeletet tájékoztassa" (3.pont), „intézkedjen a működési alapból finanszírozott csoportos baleset-biztosítási szerződés megszüntetése iránt, és erről a Felügyeletet tájékoztassa" (4.pont), megszüntette egyben egy korábbi határozatában elrendelt rendkívüli adatszolgáltatási kötelezettséget (5.pont), és kötelezte a felperest 5.000.000 Ft bírság megfizetésére (6.pont), P. Z. A., az igazgatótanács (a továbbiakban: IT) elnökét 100.000 Ft bírsággal sújtotta (7.pont), kötelezte egyben az IT elnökét, hogy ezt a határozatot az IT, az ellenőrző-bizottság és a közgyűlés következő ülésén ismertesse (8.pont).

Az alperes érdemi döntését az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (a továbbiakban: Öpt) 20.§ (3) bekezdésére, 23.§ (1) bekezdés b) pontjára, 37.§ (5) bekezdésére, 65.§ (3) bekezdésére, a 68.§ (2) bekezdés b) pontjára, az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak egyes gazdálkodási szabályairól szóló 268/1997.(XII.22.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Ebr.) 2.§ (1) bekezdésére és (3) bekezdésére, a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. § (2) bekezdésére, 234. § (1) bekezdésére, 237.§ (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv) 165-166.§-aira, a pénzügyi szervezetek állami felügyeletéről szóló 2007. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Psztv.) 47.§-ára alapította.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte, vitatta az 1-4, illetőleg 6-7. pontokat érintő érdemi döntéseket, megállapításokat, indokolást, eljárási és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát a 2., a 6., 7.pont tekintetében hatályon kívül helyezte, és e körben az alperest új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

A felperes rendelkezett keresetösségi joggal az IT elnökkel szemben kiszabott bírság tekintetében. A felperes keresete alaptalan az alperesi határozat 1., 3., és 4.pontjai tekintetében, alapos a 6., és 7. pont vonatkozásában, a 2. pont kapcsán azonban kizárólag az alperesi hatáskört vitató rész tekintetében fogadható el. Az új eljárásban az alperesnek „azt kell mérlegelnie, hogy - a hatásköri szabályok pontos tartalmára figyelemmel - indokoltnak tart-e valamilyen kötelezést előírni a 2. ponthoz kapcsolódó jogsértés miatt. Amennyiben igen, akkor azt a hatásköri szabályoknak

megfelelő tartalommal kell megtennie. E körben a bíróság pontosabb kötelezést nem állapíthat meg, mert azzal az alperes hatáskör gyakorlását korlátozná. Ugyanezen okból nem látott lehetőséget a közigazgatási határozat megváltoztatására sem a 2. pont tekintetében. A felperessel és az It elnökkel szemben alkalmazandó jogkövetkezmény vonatkozásában a megismételt eljárásban az alperesnek a Pp. 339/B.§ követelményeit szem előtt tartva - figyelemmel az Öpt. 65.§ (3) bekezdésének megfelelő ismételt döntést is a határozat 2. pontja vonatkozásában - a mérlegelés szempontjait kell teljes körűen, az irreleváns, illetve nem okszerű szempontok mellőzésével ismételten meghatározni".

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezéssel élt.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket nem találta alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a helybenhagyta. Jogi álláspontja a következő volt:

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, megalapozottak és jogszerűek az ebből levont ténybeli és jogkövetkeztetések is. Az alperesi határozat 2. pontja szerinti felperes által megvalósított befektetés, részvénytulajdonlás nem felel meg az Ebr. 2.§ (1) bekezdésében és 1. számú mellékletében foglaltaknak. Az alperes a határozat 2. pontja szerinti kötelezéssel azonban túllépte az Öpt. 65.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti hatáskörét, amikor semmisségre hivatkozva elrendelte az eredeti állapot helyreállítását. Az alperes nem rendelkezik olyan hatáskörrel, mint az adóhatóság, tehát a vizsgált jogügyletet felügyeleti szempontból nem minősítheti, és nem dönthet ennek semmisségéről sem. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen járt el akkor, amikor nem alkalmazta a Pp. 339.§ (2) bekezdésének g) pontját, tehát nem változtatta meg - alperesi indítvány ellenére - a keresettel támadott határozat 2. pontját. Tekintettel arra, hogy az Öpt. 65.§ (3) bekezdése ugyanazon törvényi tényállás esetén több intézkedés alkalmazását is lehetővé teszi, a megfelelő intézkedés kiválasztása, illetve ennek bíróság általi alkalmazása az alperesi hatáskör elvonásával járna. Az alperesnek ezért az új eljárás keretében kell - a hatásköri szabályokat is megtartva - mérlegelnie és indokolnia, hogy előír-e, ha igen, akkor milyen kötelezést a 2. pontban megalapozottan és jogszerűen megállapított jogszabálysértés miatt. Az elsőfokú bíróság az alperesi határozat 7. pontja kapcsán helyesen állapította meg a felperes keresetelési jogát, mert „az IT elnök terhére szóló kötelezés jogalapjának hiánya közvetlenül érinti a felperest az alperesi határozat egyéb pontjai alapján terhelő kötelezettségeket. Ezt a közvetlen érdekeltséget nem befolyásolja az, hogy az IT elnököt terhelő bírságot a felperes az Öpt. 66.§ folytán nem vállalhatja át". A 6., és 7. pontja kapcsán az alperes mérlegelési jogkörében járt el. Az elsőfokú bíróság alappal hivatkozott arra, hogy a 6. pont esetében „hiányoznak azon

releváns mérlegelési szempontok, hogy az alperes mihez képest értékelte súlyosnak az 1-3. pont szerinti jogsértést és nem volt okszerű az együttműködés hiányára történő hivatkozás" sem. Az alperesi határozat 7. pontja esetében az elsőfokú bíróság okszerűen értékelte a mérlegelt szempontok hiányát annak ellenére, hogy az alperesi határozat ezen pontnál jóval alaposabb indokát adja a döntésnek, mint a 6. pont esetében. Az elsőfokú bíróság az új eljárás szempontjai között tévesen hivatkozott a Pp. 339/B.§-ára, mivel ez csak a peres eljárás során alkalmazandó. Köti azonban az alperest a Psztv. 27.§ értelmében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72.§ (1) bekezdésének ec) pontja, aminek az alperes határozata nem felel meg. Az alperesnek ezért az elsőfokú bíróság ítéletében megadott iránymutatás szerint kell lefolytatnia az új eljárást határozatának 2., 6., és 7. pontjaira nézve, „azzal, hogy az új eljárás során nem a Pp. 339/B.§, hanem a Ket. 72.§ (1) bekezdés ec) pontja köti”.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését az elsőfokú ítéletre is kiterjedően azon részében, amely határozatának részleges hatályon kívül helyezéséről, illetve új eljárás elrendeléséről rendelkezik. Az alperes kérelme az általa vitatott körben a jogszabályoknak megfelelő ítélet meghozatalára irányult, elsődlegesen a felperes keresetének teljes körű elutasítását, másodlagosan határozatának megváltoztatását kérte akként, hogy a felperes „az ...Nyrt. részvényei megvásárlásának jogellenessége miatt intézkedjen a jogszerű állapot helyreállítása iránt, és erről tájékoztassa a Felügyeletet”. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet az általa vitatott körben iratellenes és „logikájában több ponton hibás”, a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezések téves értelmezésén és alkalmazásán alapul, nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3.§ (1) -(2) bekezdéseiben, 206. §-ában, 221.§ (1) bekezdésében, 327.§-ában, 339.§ (2) bekezdés q) pontjában, 339/B.§-ában, a Psztv. 34.§-ában, a Ket. 72.§-ában, az Öpt. 65.§ (3) bekezdés a) pontjában foglaltaknak. Álláspontja szerint a bíróságok tévesen állapították meg, hogy a felperes rendelkezett keresetösséggel a határozat 7. pontja kapcsán, és azt is, hogy a 2. pontban hatáskörét túllépve járt el. Kifejtette, hogy a keresettel támadott határozat megváltoztatásának nem volt eljárásjogi akadálya, és a szankció tekintetében is teljesítette indokolási kötelezettségét. Határozatának indokolása csupán egyetlen bekezdésben hívja fel a Ptk-t, és ennek mellőzése - amire indítványt tett - nem érintené a döntés érdemét, mivel nem kötelmi, hanem közigazgatási jogviszonyt bírált el, és nem in integrum restitutió-t, hanem intézkedési kötelezettséget írt elő. Kifejtette, hogy határozatából megállapíthatók a mérlegelés szempontjai, minden felmerült releváns adatot értékelte, ezeken kívüli más körülmények mérlegelésére

objektíve nincs lehetőség, és a bírságkeret alsó harmadában megállapított összeggel arányban álló bírságot szabott ki a felperessel szemben.

A felperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos:

Mindenekelőtt rögzíti a Kúria, hogy a Kfv. V. 35.729/2011/5. számú végzésében a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.27.112/2011/7. számú ítéletének a J-IV/B-70/2009. számú alperesi határozat 7.pontjára vonatkozó részét - a Fővárosi Bíróság 2.K.35.037/2009/14. számú ítéletére is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és e körben a pert - perindítási jogosultság hiánya miatt - megszüntette. (Pp. 130.§ (1) bekezdés g) pontja, 157.§ (1) bekezdés a) pontja, 158.§ (1) bekezdése, 327.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai, 275.§ (2) bekezdése.)

A Kúria - a Pp. 275.§-a alapján eljárva a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben, a rendelkezésére álló iratok alapján - a következőket állapította meg:

Az első, illetve másodfokú bíróság a keresettel támadott határozat 1-4. pontja tekintetében az alperessel egyező tényállást rögzített ítéletében, és a jogszabálysértéseket is - a volt IT elnöknek közgyűlési jóváhagyás nélkül teljesített kifizetést, a befektetési szabályok megsértését, a bizonylattel nem megfelelően alátámasztott szolgáltatói díj kifizetéseket, valamint a működési alap szabálytalan felhasználását - az alperessel egyezően állapította meg az Öpt. 20.§ (3) bekezdése, 23.§ (1) bekezdés b) pontja, 30.§ (2) bekezdése, 36.§ (2)-(4) bekezdései, 37.§ (5) bekezdése, 65.§ (3) bekezdés a) pontja, az Ebr 2.§ (1) bekezdése és (3) bekezdése, 1. számú melléklet 1.pontja, az Sztv. 165.§-a alapján. Az első és másodfokon eljáró bíróság nem találta indokoltnak más jogalapon álló határozat meghozatalát, nem alkalmazta a Pp. 339.§ (3) bekezdését.

Az Öpt. 65.§ (3) bekezdés a) pontja és 68.§ (2) bekezdés b) pontja kifejezetten biztosít hatáskört, hatósági jogkört az alperesnek arra, hogy a felügyelt intézményt kötelezze a jogszerű állapot helyreállítására „a jogszabályban meghatározott feltételeknek való megfelelésre, valamint a jogsértő magatartás abbahagyására”, és arra is, hogy felügyeleti bírságot szabjon ki. Az alperes továbbá nem csak jogosult, hanem köteles is az előzőekben nevesített jogszabálysértések esetén eljárni, és az alperesi határozatban megjelölt anyagi jogi jogszabálysértések megállapítására nem létezik bírói hatáskör. A közigazgatási perekben eljáró bíróság nem az alperes hatáskörét gyakorolja, hanem az alperes által hozott határozat bírósági felülvizsgálatát végzi el.

A Pp. 339.§ (2) bekezdés q) pontja értelmében a bíróság megváltoztathatja a közigazgatási határozatot, ha a törvény ezt megengedi. A Psztv. 34.§ (1) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a bíróság a Felügyelet döntését - a 44/c.§ (1) bekezdésében és 46.§ (1) bekezdésében meghatározott kivétellel - megváltoztathatja. Ha pedig a bíróságnak rendelkezésére állnak az ügy eldöntése szempontjából releváns tények, akkor az alperes határozatát nem helyezheti hatályon kívül, és nem kötelezheti az alperest új eljárásra, hanem élnie kell megváltoztatási jogkörével, különösen akkor, ha, mint jelen ügyben, nem is lát törvényes lehetőséget más jogi alapon álló határozat meghozatalára, hanem azt állapítja meg, hogy az alperes által megjelölt közigazgatási anyagi jogi jogszabályi rendelkezések helytállóak, az 1-4 pont szerinti döntések megalapozottak. (KGD2006.152).

Az alperesi határozat 2. pontja nem vitásan tévesen használja a „semmis” és az „eredeti állapot helyreállítása” megnevezést a közjogi jogi rendelkezéseknek megfelelő elnevezések (jogellenes részvényvásárlás, jogsértő állapot megszüntetése, illetve abbahagyása, jogszerű állapot helyreállítása) helyett. Az alperes azonban a jogsértő állapot megszüntetésére szóló 2. pont szerinti kötelezést - a határozatából megállapíthatóan - nem bírósági jogkört gyakorolva, hanem az Öpt. 65.§ (3) bekezdés a) pontja alapján írta elő. Az alperes nem kötelmi, hanem közigazgatási jogviszonyt bírált el, és a közigazgatási eljárásban a Társaság nem volt ügyfél. Nincs továbbá olyan jogszabályhely - illet az ítéletek sem jelölnek meg - amely alapot adhatna olyan jogkövetkeztetés levonására, mely szerint az alperesi határozat perben vitatott szóhasználatát „polgári jogi kihatású” lenne, polgári jogi jogkövetkezményekkel járna, polgári ügyben hozott ítélettel azonos hatályú lenne. Az alperes határozata kifejezetten tartalmazza, hogy a felperes „köteles megtenni mindazon intézkedéseket, amelyek az eredeti állapot helyreállításához szükségesek, ide értve a társaság teljesítésre való felszólítását, illetve szükség esetén peres eljárás megindítását, biztosítási intézkedések indítványozását, végrehajtás kezdeményezését is”. (alperesi határozat 9. oldal ötödik bekezdése) Az alperes határozatából tehát az előzőekben részletezettekből következően megállapítható, hogy, „ténylegesen mely intézkedést kívánta alkalmazni”, egyértelműen az Öpt. 65.§ (3) bekezdés a) pontját, amely szerint jogosult arra, hogy felszólítsa felperest a jogszabályokban meghatározott feltételeknek való megfelelésre és a jogsértő magatartás abbahagyására.

Az alperes a perben kérte a határozata 2. pontja szerinti kötelezés megváltoztatását, az indokolásból pedig a Ptk. szabályaira való hivatkozás mellőzését, és érdemi nyilatkozatot terjesztett elő ennek szövegére is, amit az első és másodfokú bíróság tévesen hagyott figyelmen kívül. A bíróságnak ugyanis ítéletét a Pp.215.§-a

értelmében nemcsak a kereseti kérelemre figyelemmel, hanem a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között kell meghoznia. A Kúria az alperesi ellenkérelemre, nyilatkozatokra is figyelemmel ezért rögzíti, hogy az alperes tévesen hivatkozott határozatának indokolásában (6. oldal utolsó előtti bekezdésében) a helyesen felhívott közjogi szabályok mellett a Ptk. szabályaira is.

Jelen ügyben a reformációs (megváltoztatási) jogkör gyakorlással a bíróság nem vonhatja és nem is vonja el a közigazgatási szerv hatáskörét, mivel a tényállás teljes körűen feltárt, a 2. pont alatti érdemi döntést az alperes a jogszabály által deklarált, és kifejezetten rá telepített hatáskörében hozta meg, és - a döntés érdemének megváltoztatása nélkül - korrigálhatók, pontosíthatók a felperes által vitatott megfogalmazások. Nem ad alapot a reformatórius jogkör gyakorlásának mellőzésére, hatályon kívül helyezésre, és új eljárás elrendelésére az a jogerős ítéleti álláspont sem, mely szerint az Öpt.65.§.(3) bekezdése több intézkedés alkalmazását is lehetővé teszi, mert az alperes a határozatából megállapíthatóan nem kötelezte, nyilatkozata szerint a jövőben sem kívánja kötelezni a felperest az Öpt.65.§ (3) bekezdés a) pontján és 68.§ (2) bekezdés b) pontján kívül több vagy más intézkedésre, szankcióra. A bíróság pedig a kereseti kérelemhez kötöttség szabályára figyelemmel olyan iránymutatást nem adhat egy új eljárásra, amely a felperesre a keresettel támadott határozathoz képest hátrányosabb következményekkel járna. A jelen ügyben jogerős ítéletben - alperesi határozattal egyezően megállapított tényállásra és jogszabálysértésekre figyelemmel - jogszerűen a bíróság nem hívhatja fel az alperest arra sem, hogy, mérlegelje előír-e egyáltalán kötelezést, alkalmaz-e intézkedést.

Nem osztja a Kúria a másodfokú bíróság azon jogi álláspontját sem, mely szerint a keresettel támadott határozat 6. pontja esetében nem állapítható meg, hogy az alperes mihez képest értékelte súlyosnak a jogsértést, és a tekintetben sem, hogy az alperes határozata nem felel meg a Pszttv. 47.§ (4) bekezdése, a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea) pontja szerinti törvényi követelményeknek. Az ítéletek ugyanis tévesen, az iratokkal ellentétesen rögzítik, hogy az alperes korábban nem hívta fel a felperes figyelmét a kifizetések kapcsán a közgyűlési határozat szükségességére, mert az alperes adott ki ilyen tartalmú tájékoztatásokat a felperes felé. Osztja továbbá a Kúria az alperes jogi álláspontját a tekintetben is, hogy mérlegelni tényeket kell és lehet, nem létező tényeket mérlegelni lehetetlenség. A felülvizsgálni kért ítéletek nem tartalmazzak egyetlen egy olyan tényt, körülményt, bizonyítékot vagy szempontot sem, amelyek mérlegelésére lehetőség lett volna, de ezt az alperes elmulasztotta volna, vagy amelyekre a felperes alappal hivatkozhatott vagy hivatkozott volna.

Az alperes felhívta az Öpt. 68.§ (2) bekezdés c) pontját, amely

szerint perbeli esetben szigorított bírság kiszabására is lehetősége lett volna, tehát foglalkozott a jogsértés súlyosságával. Az iratokból, az alperesi határozatból továbbá az is egyértelműen megállapítható, hogy a kifogásolt ügylet több százmillió nagyságrendű, és a felperes jogerős ítéleti megállapítás szerint sem működött együtt a Felügyelettel a jogsértések feltárásában annak ellenére, hogy jogkövető magatartásra az alperes a figyelmét folyamatosan felhívta. A felperes tisztában volt azzal is, hogy az IT elnöknek való kifizetésre csak közgyűlési jóváhagyással kerülhet sor. (Psztv. 47.§ (4) bekezdés a) pontja). Jelen ügyben „a biztonságos működésre” gyakorolt hatás a jogsértés súlyosságában nyilvánult meg, a piac egészére pedig nem volt a jogsértéseknek értékelhető hatása, ennél fogva e körben mérlegelni sem volt mit. (Psztv. 47.§ b) pontja). A Psztv. 47.§ (4) bekezdés c), d), e) pontjai szerinti törvényi tényállások kapcsán semmilyen adat nem áll rendelkezésre. Az f) pontban megfogalmazott együttműködésre vonatkozó kötelezettség nem tanúsítását pedig az alperes kifejezetten számba vette, a g) és h) pont szerinti jó és rosszhiszeműsége, illetve információ eltitkolásra vonatkozóan, amelyek egyébként nem a felperes javára, hanem terhére lennének értékelhetők, ha volnának ilyenek, adat ugyancsak nem merült fel. Abban az esetben pedig, ha a peres eljárás során nem kerül megállapításra olyan tény, körülmény, amelynek értékelését, mérlegelését az alperes elmulasztotta volna, továbbá a szankció a bírságkeret alsó harmadába esik, és az alperes határozata megfelel a Psztv. 47.§ (4) bekezdése, a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea) pontja szerinti követelményeknek a mérlegelési jogkörben hozott szankció kapcsán hatályon kívül helyezésre és új eljárás elrendelésére nem kerülhet sor, mivel ennek törvényi feltételei nem állapíthatók meg.

A Kúria az előzőekben részletezettekre figyelemmel tehát azt állapította meg, hogy az alperes nem lépte túl hatáskörét a határozat 2. pontja tekintetében, fennálltak a határozat megváltoztatásának jogszabályi feltételei, ezért a 2. és 6. pont tekintetében hatályon kívül helyezésre és új eljárás elrendelésére tévesen került sor. A felperes keresetét abban a körben, amelyben ezt vitathatta, az eljáró bíróságoknak teljes körűen el kellett volna utasítania. Mindezek miatt a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése és 339.§ (2) bekezdés q) pontja alapján ítéletének rendelkező részében foglaltak szerint határozott.

A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezés a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében alapul.

Budapest, 2012. december 6.

***Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró***